

s. 02

Frelse og helse
Om sjælesorg og terapi

s. 06

Præsteuddannelse og bøn
Erfaringer fra Afrika

s. 10

Menighedstugt
Det gælder frelsen

→ | Januarkurset viste, hvad der kommer ud af DBIs arbejde.

Tidligere DBI-studenter holdt Januarkursus

Af landssekretær Kurt Dalsgaard

Fem personer, som er udrundet af DBI, medvirkede ved DBIs Januarkursus den sidste uge i januar. Temaet for de fire dages kursus var "Sjælesorg og diakoni". De fem tidligere DBI-studenter er lærer i diakoni Kirsten Munch og hendes mand sognepræst Kjeld Ole Munch. Desuden medvirkede indvandrerpræst Niels Nymann Eriksen og fængselspræst Erik Adrian. Morgenbibeltimerne tog sognepræst Dan Månsson sig af. Når nogen spørger "Hvad kommer der ud af jeres arbejde på DBI?", vil vi henvise til årets januarkursus, hvor fem kompetente personer delte deres viden med os. Emnerne, som de underviste i, viser, at de hver på deres sted er engageret i et meget spændende og nyttigt arbejde.

Gunnar Elstad fra Norge var hovedtaler ved kurset og holdt otte inspirerende timer om sjælesorg.

FOTO: DANSK BIBEL-INSTITUT

En stor flok interesserede var samlet på DBIs Januarkursus.

Deltagelsen i Januarkurset var det højeste i mange år med godt 80 personer, og forsamlingen var en blanding af studerende, præster, kirkeligt ansatte og frivillige medarbejdere fra forskellige kristne sammenhænge.

Og hvad er et sådant kursus værd uden en fest? Derfor var 30

af kursusedtagerne den sidste aften samlet – først til gudstjeneste – og derefter til en god middag, som hører et Januarkursus til.

Du kan høre Januarkursets undervisning på DBIs hjemmeside www.dbi.edu – under Materialer – Lydarkiv.

Sjælesorg og terapi

→ | Sjælesorg er en gammel sag i den kristne kirke, men i dag er det vigtigt at overveje, hvad der adskiller sjælesorg fra terapi.

Af redaktionssekretær
Andreas Kammersgaard Ipsen

"Mindst 33 procent af alle mennesker kommer i løbet af livet i kontakt med psykologisk eller psykiatrisk behandling, og der er ingen forskel på psykiske problemer i kristne og ikke-kristne miljøer." Sådan starter Gunnar Elstad sit foredrag tirsdag formiddag på DBIs januarkursus. Emnet er "Sjælesorg og terapi", og DBIs kaffestue er fyldt af interesserede mennesker, som ønsker at blive klogere på forskellen mellem sjælesorg og terapi. Hvor går grænsen mellem den kristne sjælesorg og andre behandlingsformer?

Sammenhæng

Gunnar Elstad forsøger at svare på det spørgsmål ved først at konstatere, at man ikke skarpt kan adskille menneskets åndelige og psykiske side: "Når vi går til sjælesorg, forventer vi, at det åndelige er det vigtigste. Og det er en god forventning, for frelsen er det vigtigste. Men alle de menneskelige dimensioner, den åndelige, psykiske og fysiske side, hænger sammen." Vi kan altså ikke som sjælesørgere ignorere menneskets psykiske behov, ligesom den gode missionær heller ikke kan ignorere menneskers fysiske sult, bare fordi frelsen er det vigtigste. Men samtidig er det vigtigt at huske, at frelsen faktisk er det vigtigste, og at sjælesorgen bør være mest optaget af menneskets evige skæbne.

Gunnar Elstad fra Norge holdt flere foredrag om sjælesorg på DBIs Januarkursus.

Indhold og metode

Dermed er der altså en klar grænse mellem sjælesorg og terapi, når det handler om det indholdsmæssige: "Det er klart, at sjælesorgen skal og bør være mest optaget af det åndelige. Det åndelige må aldrig psykologiseres. Det, som er Guds gerninger i vores liv, kan aldrig erstattes af terapiens hjælp til at få os til at tænke, føle og handle anderledes."

Men når det handler om hvilke metoder, vi anvender, begynder billedet at blive mudret: "Til en vis grad må sjælesørgeren også benytte sig af de metoder og den kundskab, terapien har til at stille de rigtige spørgsmål, skabe tryk, undgå manipulation osv." Derfor er det særdeles vigtigt, at sjælesørgeren ved, hvad han gør, både når det drejer sig om

åndelige spørgsmål, men især når han bevæger sig ind på terapiens område. Men allervigtigst er det, at sjælesørgeren kender sine begrænsninger og kan henvise til mere kvalificeret hjælp. Eller som Gunnar Elstad formulerer det: "Når jeg ved, hvad jeg ved, ved jeg, hvad jeg ikke ved."

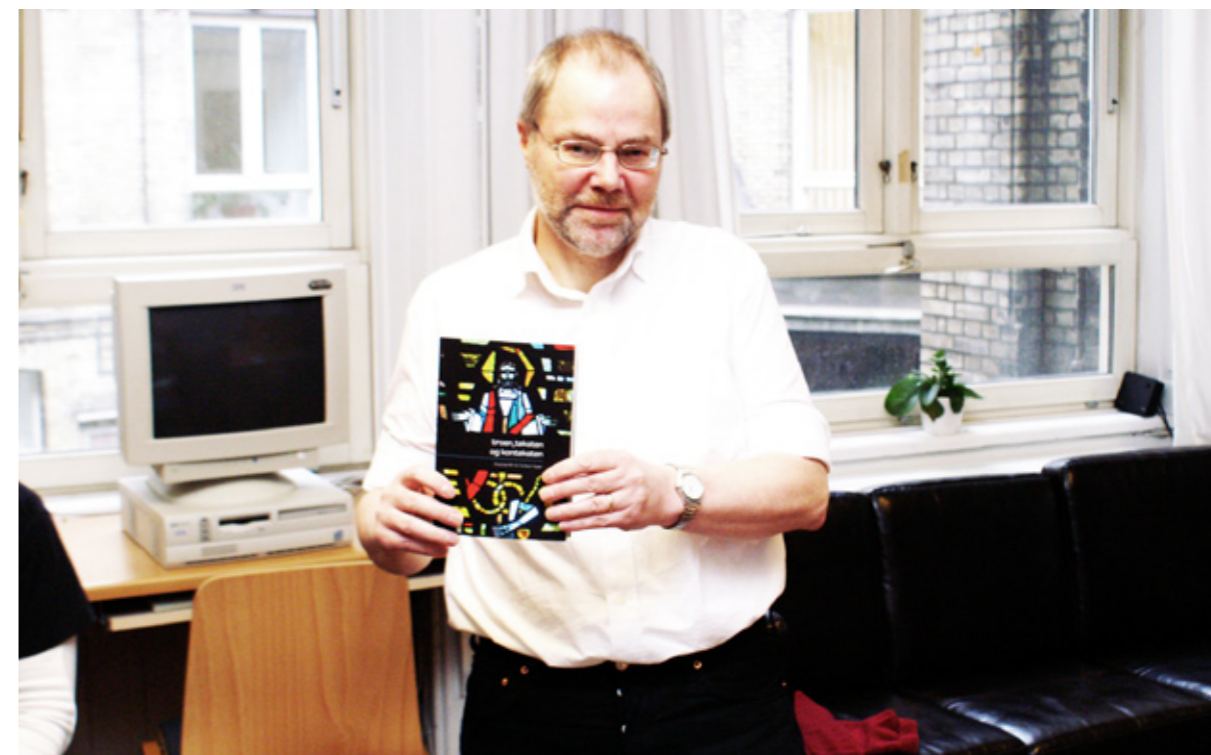
Grænsen mellem sjælesorg og terapi er altså ofte flydende, især når det drejer sig om de metoder, vi bruger, og vi må som kristne sjælesørgere tage hånd om hele mennesket med ånd, sjæl og legeme. Men samtidig må vi huske på, at sjælesorg handler om frelse, og terapi handler om helbred.

Gunnar Elstads foredrag kan høres på DBIs hjemmeside www.dbi.edu under Materiel - Lydarkiv.

FOTO: DANSK BIBEL-INSTITUT

→ | Med sin sædvanlige tørre humor trak Torben Kjær forskellige episoder frem fra de 25 år.

Torben Kjær blev hædret

Torben Kjær viser stolt den nye bog frem - Troen teksten og konteksten.

Af landssekretær Kurt Dalsgaard

Den 1. februar var det 25 år siden, at lektor i Ny Testamente Torben Kjær blev ansat på DBI. Dette blev fejret på behørig vis ved DBIs semesterstart den 2. februar. Torben Kjær holdt en forelæsning over emnet "I lyst og nød. 25 år med DBI", hvor Torben med sin sædvanlige tørre humor trak forskellige episoder frem fra de 25 år, som han betegnede som drømmeår for ham.

Da Torben blev ansat, havde DBI en meget anstrengt økonomi, og

i foredraget konstaterede han, at DBI på det punkt ikke har ændret sig siden. Han husker fx en gang, hvor han var med til et styremøde, hvor man drøftede spørgsmålet om, hvorvidt man blev nødt til at fyre Torben, og man fremdrog forskellige argumenter for og imod - mens Torben hørte på det.

Torben elsker, når studenterne ved hans undervisning går i klinch med ham og argumenterer imod hans synspunkter. Med humor i stemmen beskrev han én gang - og kun én gang i de 25 år - hvor studenterne virkelig fik skovlen under ham, så hans argumenter

ikke kunne holde. Én gang på 25 år er godt klaret, må man sige!

Fleere i forsamlingen holdt tale for Torben Kjær, men dagens store overraskelse for Torben var, da han fik overrakt et festskrift, som DBI havde udgivet for specielt at hædre ham. Bogen hedder "Troen, teksten og konteksten - Festskrift til Torben Kjær". Den er udgivet på Logos-Media og kan købes på DBI for 298 kr. + porto.

Torben Kjærs forelæsning kan høres på DBIs hjemmeside www.dbi.edu under Materialer - Lydarkiv.

Økonomi | Regnskabet for 2008 kommer stort set i balance.

Gavmildhed, besparelser og Guds nåde

Mens dette skrives, er revisoren ved at færdiggøre regnskabet for 2008, men vi når ikke at få de præcise tal med i dette blad. De kommer i næste DBIposten. Vi kan dog sige, at regnskabet stort set kommer i balance. Det kan blive ca. 50.000 kr. til begge sider. Det gode resultat er kommet gennem DBI-vennernes store gavmildhed, store besparelser og ikke mindst Guds nåde imod os. Vi fik 200.000 kr. mindre end året før, men vi har sparet omkring 400.000 kr. i forhold til budgettet. Alle steder, hvor vi har kunnet holde igen med udgifterne, har vi gjort det. Blandt andet har nogle ansatte enten haft orlov eller været "udlejet" til andet arbejde.

Da indtægterne i 2008 faldt en smule i forhold til året før, er vi i gang med at finde besparelser for

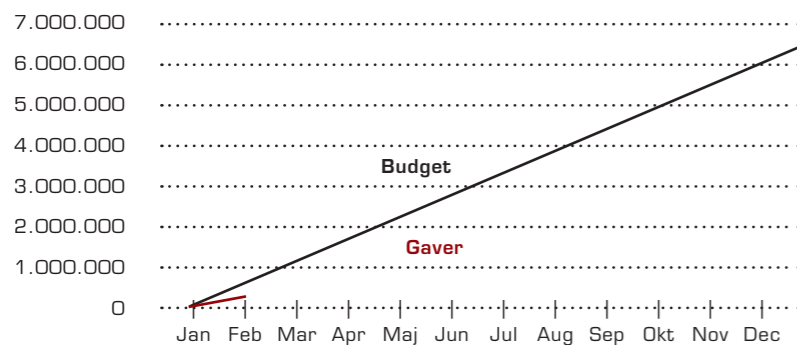
2009. Vi bliver nødt til at finde besparelser på mindst ligeså meget som i 2008 – altså op mod en halv million kr. I næste DBIposten vil vi gøre rede for gavebehovet for 2009, men vi får nok brug for ca. 600.000 kr. mere i gaver i år end sidste år. Det er "kun" en gavestigning på 400.000 kr. i forhold til, hvad vi fik for to år siden, så det er lige det, som almindelige pristigninger kræver, hvis vi bliver på samme aktivitetsniveau som de sidste par år.

Tak til alle som beder for DBI og støtter os økonomisk. I er med til uddanne en bred vifte af medarbejdere til Kirkens arbejde i Danmark og udlandet.

Med venlig hilsen
Kurt Dalsgaard, landssekretær

Gaveoversigt 2009

Månedsbudget: 535.725 kr. · Indkomne gaver i januar: 299.440 kr.
Bagud i forhold til budget pr. 31. januar: 227.952 kr.

mødekalender

Møder og gudstjenester i marts og april ved studerende og ansatte. Se hvem, der prædiker hvor, på hjemmesiden under mødeaktiviteter.

Marts

1. Københavns Frimenighed (LM)
8. Hillerød Kirke
Grønnevang Kirke
Københavns Frimenighed (LM)
10. Kingos Kirke
11. Videbæk IMU
12. Vorbasse IM
19. Frederikssund Frimenighed
24. Tarm IM
26. Vejle IM
27. Rødekro IM
28. Hillerød Kirke
29. Helsingør LM

April

10. Herning LM
16. Ullerød LMU
20. Allinge/Tejn IM
21. Rønne IM
22. Østermarie IM
23. Aakirkeby IM
24. Gudhjem IM
30. Bethania LMU (Hillerød)

Overgiv dem til Gud

→ | Som missionær lærte jeg vigtigheden af at få sagt ordentlig farvel. Det vigtigste lærte jeg af Paulus.

Af DBI-lærer Kristian Mogensen

Hver gang vi skulle bryde op og tage afsked med kristne i Etiopien kom spørgsmålene: Vil der fortsat være forkyndere, der giver folk en sund åndelig vejledning ud fra Guds ord? Bliver de bevaret i troen på Jesus? Det eneste sted, jeg har fundet frimodighed og et svar med håb for den slags spørgsmål, er at følge Paulus' praksis og overgive dem "til Gud og til hans nådes ord, som formår at opbygge og give arven til alle dem, der er helliget." (APG 20,32)

Når to bliver gift

Den praksis videreførte jeg ved vor ældste søns bryllup i 2006 og gentog den, da vor næstældste søn blev gift sidste sommer. Et bryllup er en skelsættende og livsbekræftende begivenhed. Der sker et opbrud i forhold til os forældre. De to unge begynder en fælles

fremtid for resten af deres liv. Der er livsglæde, håb og tanker om fremtiden. Man bliver taknemlig, når de unge ønsker at følge Jesus Kristus. Mit frimodige håb om, at det vil lykkes, er uløseligt forbundet med Guds nyskabende ord og forløsende nåde. Den livsbekræftende praksis fortsætter vi i daglig bøn for vore børn og deres familier.

Når en dør

Tre dage efter brylluppet sidste sommer var vi til en god vens begravelse. Han var på min alder, konen på min kones alder og børnene på vore børns alder. Det giver mange tanker. Ingen kan fylde den plads, han efterlod. Men som det var praksis, mens vor ven levede, fortsætter de efterladte det livsbekræftende liv med basis i Guds ord og med den overbevisning, at døden ikke kan ændre på det forhold, at Gud fortsat elsker dem for Jesu skyld, sørger for dem

og med sit ord om nåde bevarer dem og styrker deres tro.

Når fortabte skal findes

To uger senere stod jeg sammen med 9 studenter overfor en flok etiopiske piger. I håb om at forbedre deres fremtid havde de alle været omkring værtshusmiljøer. Fælles for dem var smertefulde historier, selvforagt, fattigdom og håbløshed, indtil de mødte praktisk kærlighed i form af ihærdig oplæring i selvunderhold og tillidsfuld undervisning i Guds ord. Med glædestårer fortalte flere, hvordan Guds ord og troen på Jesus havde givet dem en fremtid, og at de nu havde et håb, selvom livet ikke var let.

De tre hændelser tæt på hinanden blev en stærk påmindelse om, hvor afhængige vi er af Guds ords frigørende og nyskabende kraft i alle livets situationer.

→ | Bønnens samvær med Gud burde være en uundværlig del af den teologiske uddannelse.

Præsteuddannelse og bøn

Guds børn i Kenya og Etiopien ved, at bøn er lige så vigtig for den kristne, som blodet er for kroppen.

Af sognepræst Per Munch

I efteråret 2008 havde jeg studieorlov og satte mig for at lære mere om bøn. I 2 måneder rejste min kone og jeg rundt i Kenya og Etiopien og interviewede folk om det at bede til Gud. Det var helt

overvældende at møde de mange mennesker, der som det mest naturlige af alt fortalte om deres liv med Gud i bøn.

I forbindelse med disse samtaler og interview lagde vi også vejen forbi nogle af de teologiske uddannelsessteder, bl.a. Kapenguria Bible Centre, hvor vi boede og

spiste sammen med studenterne i en uge. Jeg interviewede de teologiske studenter og rektorerne og fik en meget klar fornemmelse af, at her er der noget, vi skal lægge mærke til.

Den daglige bøn

Hver morgen mødes studenterne

før morgentheet til en halv times fællesbøn i klasselokalet. Men inden da har hver student på sit rum bedt sin egen morgenbøn. Ofte vågner de ved 5-tiden og står op og beder. Undervisningstimerne begynder med sang og bøn og er dermed en integreret del af undervisningen. Det er i det miljø, de modtager undervisning.

Den akademiske/faglige uddannelse og den åndelige dannelse går hånd i hånd. Ingen af dem kunne på nogen måde forestille sig, at det skulle eller kunne være anderledes. Som en af rektorerne udtrykte det: "Bøn er som blodet i kroppen. Når det løber, er der liv. Når blodet ikke mere løber, er kroppen død. Sådan er det med bønningen. Vi har under alle forhold brug for Guds hjælp, også når vi studerer. Derfor beder vi."

Prædikenerfaring

Studenterne har som regel god erfaring med at forkynde Guds ord, inden de kommer på kurset, og mens de læser, får de endnu mere erfaring. Hver søndag tager studenterne ud til menigheder i omegnen af centret og prædiker. Det akademiske og det åndelige går hånd i hånd. Mandag morgen sidder de igen på skolebænken, men også her lever de troens og bønnens liv med Gud. Jeg har levet tæt sammen med disse præster og evangelister i både Kenya og Etiopien, og jeg kan bevidne, at deres åndelige kundskab er dyb, og deres forkyndelse er noget så levende og indholdsrig.

Vi kan ikke umiddelbart overtage

deres måde at gøre det på. Men vi kan spørge os selv: "Hvordan ser det ud med den åndelige dimension i forbindelse med den teologiske uddannelse i Danmark?"

I den store bog om bøn "Teach us to pray" (redigeret af D. A. Carson) har professor Russell Shedd skrevet en meget tankevækkende artikel om bøn og uddannelse af kristent lederskab. Hans pointe er, at bønningen som det mest naturlige må indgå i selve præsteuddannelsen. Som præst beder man for og sammen med mennesker. Det mest centrale og vitale i præstetjenesten er bøn. Denne fortrolighed med Gud i bønningen må naturligvis være en central del af selve præsteuddannelsen.

Beder du?

En af de unge, vi mødte på turen, spurgte meget direkte og pågående: "Hvad er det, I har gang i der i Europa? Hvad vil I med jeres kirke? Beder I for jeres kirke?" Jeg kan ikke slippe disse spørgsmål og giver dem hermed videre: "Hvad er det, vi har gang i? Mener vi, at vi kan blive præster og ledere i kirken, uden at bøn er en integreret del af hele vores uddannelse?" Kan kirken ikke med rette forventes, at dens kommende ledere i studietiden er blevet fortrolige med bønnens samvær med Gud?

Hvordan ser præsteuddannelsen ud fra modtagernes side? Som det mest naturlige af alt bør ethvert menighedsråd i Danmark spørge deres kommende præst: "Beder du? Deltager du i bedemøder? Vil du være med til at danne bede-

grupper i sognet?" Det er spørgsmål, der viser, hvad der betyder noget for os. Det er spørgsmål, der viser, hvad vi vil med vores kirke.

De beder

Da studenterne i Kapenguria kom hjem søndag aften, var der forberedt en god søndagsmiddag, og så fortalte de, hvordan det var gået denne søndag. Der var en sjælden fest over denne uddannelse. Den efterfølgende dag talte jeg med en præst, som beskrev, at han havde ansvaret for 60 kirker. 60 kirker til én præst! Han længtes bare sådan efter, at der snart kom nogen flere præster, så de kunne hjælpe hinanden. Men det er nu mit indtryk, at inden disse præster bliver fædiguddannede, så er der allerede blevet dannet mange nye kirker. For det er et folk, der beder, og når der bedes til den almægtige Gud, Jesu Kristi Fader, så sker der noget. For de lutherske kirker i Østafrika er bøn og prædiken uadskilleligt forbundet med selve præsteuddannelsen. For min egen del er jeg taknemmelig for, at jeg under studietiden på DBI mærkede og stadig mærker dette bønnens pulsslag, når man åbner og læser i Bibelen. Lad os stå sammen i bøn om, at bønningen må være og blive en integreret del af præsteuddannelsen i Danmark.

Artiklen er en forkortet udgave af en kronik, som er blevet bragt i Kristeligt Dagblad. Hvis man ønsker kronikken i dens fulde længde, kan man henvende sig til DBIs sekretariat.

DBIs bibelsyn

→ | Bibelens selvvidnesbyrd er, at den er Guds ord.

Af lektor Torben Kjær

I DBIs vedtægter er der en beskrivelse af det bibelsyn, som DBI bygger på. I det følgende vil de enkelte elementer blive forklaret. En mere detaljeret forklaring kan læses på www.dbi.edu – under "Materialer" - "DBI udtalelser".

Bibelsynsparagraffen begynder sådan

"DBI bygger sit virke på de bibelske skrifers Kristusvidnesbyrd."

De bibelske skrifter er de enkelte skrifter i Bibelen, og de fortæller om Jesus Kristus. Det gamle Testamente (GT) vidner om ham gennem løfter om ham. Det nye Testamente (NT) vidner om ham ved at fortælle om opfyldelsen af løfterne.

Paragraffen fortsætter med, at DBI bygger sit virke *"på det skriftsyn, Jesus og apostlene havde, og som de bibelske skrifter selv giver udtryk for."*

Her formuleres princippet om Bibelens selvvidnesbyrd. Det grundlæggende i DBIs bibelsyn er, hvad Bibelen vidner om sig selv. Det afgørende er derfor, hvordan Jesus og apostlene ser på GT.

Bibelsynsparagraffen har 3 underpunkter, der handler om Bibelens selvvidnesbyrd.

Punkt 1

Det første punkt lyder: *"Bibelen er Guds ord, givet ved Helligåndens inspiration, fuldt troværdig og urokkelig, helt igennem og uadskil-*

leligt Guds ord og menneskeord."

Her identificeres Bibelen med Guds ord, og dette bygger på Bibelens selvvidnesbyrd. Sætningen *"givet ved Helligåndens inspiration"* forklarer, hvorfor Bibelen er Guds ord. Det er den, fordi forfatterne til de enkelte skrifter har skrevet dem under Helligåndens inspiration. Derfor er Bibelen *"fuldt troværdig og urokkelig"*, og med dette mener vi, at Bibelen er sand i alle sine udsagn. Bibelen er altså ikke kun sandfærdig i sin hovedsag eller i sine vigtigste udsagn, men Bibelen er sand i alle sine udsagn og derfor også sand i sine historiske og geografiske oplysninger.

Bibelen er *"helt igennem og uadskilleligt Guds ord og menneskeord"*. Bibelen er hundrede procent Guds ord og hundrede procent menneskers ord.

Punkt 2

"Bibelen er, sådan som den oprindelig blev givet, uden fejl og selvmodsigelser i alle sine udsagn, når alt forstås, som Helligånden og de bibelske forfattere har ment det."

Her følger to præciseringer. Den første taler om Bibelen *"som den oprindelig blev givet"*. Bibelen er samlet af mange forskellige skrifter, og det er de oprindelige og originale håndskrifter, der er inspireret af Helligånden. De er sandfærdige og troværdige. Tekstkritikken arbejder med de mange tusinder afskrifter af de bibelske håndskrifter, og vi kan stort set altid fastslå, hvad der er den oprindelige tekst og være sikre på, at vi har Guds ord.

Den anden præcisering er, at bibelsynsparagraffen taler om intention eller en tilsigtet mening. *"Bibelen er ... uden fejl og selvmodsigelser i alle sine udsagn, når alt forstås, som Helligånden og de bibelske forfattere har ment det"*. Når man taler om en tilsigtet mening, afgrænser man sig imod, at læserne skal lægge deres egne meninger ned over teksten. Teksterne i Bibelen har én mening, og det er forfatterens tilsigtede mening.

I denne paragraf afgrænser vi os også fra at læse bibelen som en naturvidenskabelig bog med krav til matematisk nøjagtighed og videnskabelig forklaring. Bibelen skal læses som Guds åbenbaring af frelsen.

Punkt 3

"Bibelen er som Guds åbenbaringsord givet os som vejledning til frelse; den er den eneste men også fuldt tilstrækkelige, klare og absolutte autoritet i alle spørgsmål vedrørende tro, lære og livsførelse."

Bibelen kaldes *"Guds åbenbaringsord"*, og med det menes der, at Gud har formidlet sine ord til mennesker, og det er sket ved inspiration.

Under punkt 3 præciseres fire ting om *Bibelens autoritet*:

- 1) Bibelen er den *eneste autoritet* i alle spørgsmål vedrørende tro, lære og liv.
- 2) Bibelen er en fuldt *tilstrækkelig autoritet*, det vil sige, at Bibelen indeholder alt, hvad vi har brug for, når det gælder troen og livet. Det er unødvendigt at supplere

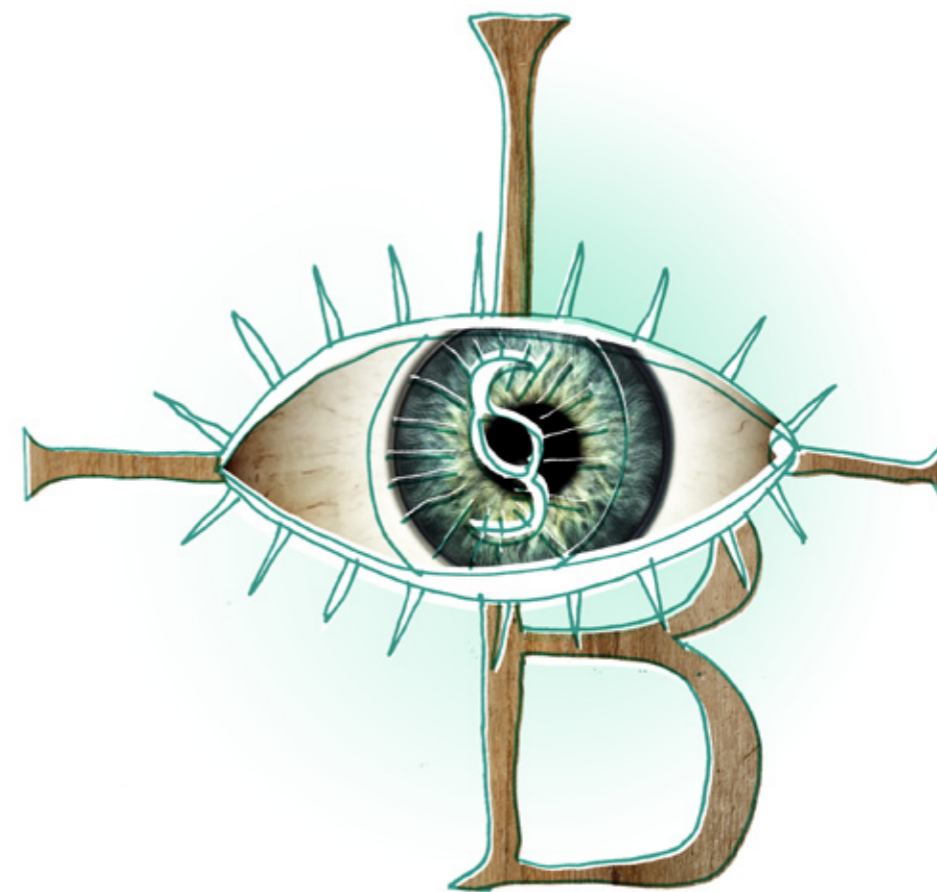

ILLUSTRATION: CHR. RÅHBEK OLSEN

med andre autoritative skrifter. 3) Bibelen er en *klar autoritet*, det vil sige, at den er klar i alt, hvad der angår tro og liv. Der kan være sproglige formuleringer og geografiske, historiske og kulturelle oplysninger, der kan være uforståelige for os, fordi vi mangler den nødvendige baggrundsviden, og der er svære vers, som skal læses i lyset af det klare og forståelige.

Men Bibelen er klar i alt, hvad der angår tro og liv. 4) Bibelen er den *absolutte autoritet*, det vil sige, at Bibelens autoritet ikke bygger på andres autoritet.

I det skitserede bibelsyn er Bibelens selvvidnesbyrd det afgørende element. Vi opererer med Helligåndens ydre og indre vidnesbyrd.

Helligåndens ydre vidnesbyrd er Bibelens ord, og Helligåndens indre vidnesbyrd er den tro og vished, som Helligånden skaber gennem Bibelens ord.

Vores bibelsyn hviler da på disse to: Hvad Bibelen vidner om sig selv (Helligåndens ydre vidnesbyrd) og vores vished om dette (Helligåndens indre vidnesbyrd).

→ | For mange kristne er menighedstugt særdeles svært at forholde sig til. Men hvordan lyder den bibelske vejledning i emnet?

Menighedstugt

FOTO: STOCK.XCHING

Den bibelske lære om menighedstugt kan virke barsk, men meningen er at mennesket må vende om og blive frelst.

Af lektor Egil Sjaastad

Menigheden i Korint kæmpede med mange problemer. Den bestod af mennesker, som var blevet revet

ud af hedenskabet. For mange af dem var tærsklen til en livsførsel efter deres syndige tilbøjeligheder meget lav. Paulus vidste, at det kun var Guds Ord og Ånd, som kunne opbygge disse tærskler. Ved troen

og dåben var de blevet retfærdiggjort og helliget (1 KOR 6,11). De var taget ud af verden og indviet til den hellige Gud som hans tempel. Og ligesom der i det gamle Israel var behov for stadige tempelrens-

ninger, var der i menigheden behov for at udrense det, som ikke hører hjemme i Guds nærhed.

Et konkret eksempel

Apostelen blev nødt til at gribe direkte ind i et konkret tilfælde (1 KOR 5). En mand levede i hor. Tydeligvis fastholdt han sin synd og ville ikke bøje sig. Han indrømmede ikke, at han stod i konflikt med Guds bud. Menighedens ledere ser ikke ud til at have grebet ind. Formentlig betyder det, at en konkret forkyndelse af loven på dette punkt har været suspenderet. De roste sig af deres åbne og liberale position (V. 2).

Der er to årsager til, at apostelen griber så kontant ind.

"At han må blive frelst"

Den ene årsag er mandens evige skæbne. Han er i den nuværende situation kommet i opposition til Guds eget ord og er dermed kommet ind på vejen til fortabelse. Han må derfor kaldes til omvendelse. For: "Hverken utugtige eller afgudsdyrkere eller ægteskabsbrydere eller mænd, der ligger i med mænd ... skal arve Guds rige" (1 KOR 6,9) Opgøret må derfor ske så tydeligt, at han forstår, at de andre regner ham som ikke-kristen.

Tugten bestod ikke kun i formaning. Den bestod i udstødelse. Hvad dette rent konkret indebar, kan muligvis diskuteres. Pointen er, at han blev betragtet som *udenfor de helliges samfund*.

Dette lyder meget dramatisk. Og det er dramatisk. Men menighedstugten skal ske med stor kærlighed

og smerte (V. 3). De burde være *fortvivlede* (V. 2). At tale nogen til rette eller at meddele nogen det tunge budskab om udelukkelse må ske med sorgtungt hjerte og ikke ved nogen "ovenfra-ned"-holdning.

Smittefarens må hindres

Den anden årsag kan vi kalde *smittefarens*. En synd, som offentligt fastholdes, og som der ikke reageres imod, vil fungere som en surdej. Påskefejringen i Israel skulle ske med usyret brød – et billede på "udrensningen" af synden. "Rens derfor den gamle surdej ud, for at I kan være en ny dej. I er jo usyret brød..." (1 KOR 5,7) For at hindre smitteeffekt, for at andre troende altså ikke skal begynde at tænke: "Det kommer sig ikke så nøje med, om vi fortsætter med at leve i hor eller lignende", – ja, så må der ske en tydelig markering både i forkyndelse og handling. Den, som lever i – og fastholder – synden, skal betragtes som uomvendt. Guds tempel er et helligt tempel, og "den gamle surdej" skal renses ud. Påskefesten (her billede på kristenlivet!) skal fejres med det "rene og sande usyrede brød" (V. 8).

En misforståelse

Nogle i menigheden havde misforstået noget af det, Paulus havde skrevet i et tidligere brev. Der havde han advaret mod at have samkvem med f.eks horkarle og spottere. Nogle fik da problemer i hverdagens omgang med hedske naboer og venner. I 1 Kor får apostelen så anledning til at

understrege, at menighedstugten gælder folk, som betragter sig selv – og som af andre har været betragtet – som lemmer på Kristi legeme. I verden skal vi leve som lys og salt, men det indebærer ikke, at vi skal ophøre med at samvirke med syndere om dagliglivets gøremål. Tværtimod er det i dagliglivet, at det nye troens liv skal blive tydeligt for ens ikke-troende slægt/venner.

Når synderen omvender sig

Men hvad så med den, som har været genstand for menighedstugt, og som angret? 2 Kor beskriver et eksempel på en sådan person. Han havde bedt om tilgivelse for sit "smittefarlige" eksempel og omvendt sig. Da skal de, siger apostelen, "tilgive ham og trøste ham, for at han ikke skal blive opslugt af en endnu større bedrøvelse" (2 KOR 2,7).

Ren menighed?

Ren menighed – er det apostelens ideal?

Både ja og nej. Som troende skal vi leve for Guds ansigt med vore liv og ikke forsvare synden. Syndfrie bliver ingen. Men vi skal leve i lyset.

Ingen menighed har garanti for, at ingen lever i hykleri under en kristelig facade. En ren menighed i absolut forstand findes kun i himmelen. Her på jorden vil der være ukrudt i hveden (MATT 13,24-30). Men syndens alvor skal markeres – for den aktuelle person, som trodser Guds bud, og for deres skyld, som kan påvirkes af ligegyldigheden.

Historien om TKM-uddannelsen

→ | Læs historien om Dansk Bibel-Instituts samarbejde med en række missionsforeninger om TKM-uddannelsen.

Af rektor Børge Haahr Andersen

DBIs stiftere indføjede allerede i 1972 "mission hjemme og ude" som en bærende vision i vedtægterne. Men først i 2001 startede DBI sammen med tre missionselskaber, Luthersk Mission (LM), Evangelisk Luthersk Mission (ELM) og Dansk Ethioper Mission (DEM) en tværkulturel teologisk uddannelse, som specielt skulle sigte på ydre mission og tværkulturel mission i Danmark. Det nye initiativ var ejet, styret og finansieret af de fire organisationer i fællesskab således, at man betalte efter størrelse og behov. Samtidig flyttede LMs missionsskole (LMM) ind i nabolokaler ved DBI, og de to institutioner drev i et tæt samarbejde hver sin missionæruddannelse, LM en ikke-akademisk uddannelse på 1-2 år og DBI en akademisk bachelor- eller masteruddannelse under Stavanger Misjonshøgskole på 3 eller 5 år.

En hård pionerfase

Efter en god start meldte en række problemer sig. De første år var der SU til uddannelsen for den store flok studenter, der hvert år meldte sig, men i 2004 strammede myndighederne endegyldigt SU-loven, sådan at der siden har været lukket for SU til religiøse uddannelser. Kort efter meddelte Misjonshøgskolen, at studerende på grund af krav fra de norske uddannelsesmyndigheder fremover ikke længere kunne tage masterdelen af studiet med bopæl

i Danmark. Senere i december 2005 kom der nye krav, der gjorde Misjonshøgskolen tøvende over for at optage nye hold.

I samme periode var LM's missionsskole i alvorlig krise og manglede studenter. DBI manglede undervisningsressurser, fordi man både skulle give supplerende undervisning til studerende ved Det Teologiske Fakultet og undervisning til tre hold TKM-studerende under Stavanger Misjonshøgskole. Alle fire organisationer, som stod bag TKM, levede af frivillige gaver fra deres bagland og var under et økonomisk pres. Ville det nye initiativ overleve?

Omorganisering

Fra 1. januar 2006 startede en lang og sej omorganisering, hvis mål var at skabe en dansk teologisk og tværkultur bacheloruddannelse, som kunne forene det bedste fra DBI, LMM og Misjonshøgskolen i Stavanger og samtidig imødekomme behovet for missionærer og medarbejdere hos LM, ELM og DEM. Vi valgte nu University of Wales som samarbejdspartner ligesom Menighedsfakultetet i Århus. To år og fire måneder senere efter talrige møder, samtaler og fagligt arbejde, underskrev DBI den 1. april 2008 det sidste dokument, som besejlede en femårig aftale med University of Wales. Danmark havde fået sin første tværkulturelle bacheloruddannelse i teologi og tværkulturel mission.

Nye aftaler

LM nedlagde i 2006 deres mis-

sionsskole, men valgte at sponsorere et øremærket beløb til den nye uddannelse, nemlig ansættelsen af Kristian Mogensens som lærer på DBI i praktiske missionsfag. Samtidig tilrettelagde vi den nye uddannelse sådan, at det første år kunne tages selvstændigt uden en hel akademisk videreuddannelse. LM var nu i stand til for under halvdelen af det gamle budget at tilbyde kommende missionærer en missionæruddannelse, hvor alle vigtige værdier fra LMM-skolen var videreført. Samarbejdet mellem LM og DBI blev beskrevet i en treårig samarbejdsaftale og en LM-observatør kom i DBIs bestyrelse

Samtidig skete en omstrukturering af forholdet mellem DBI og de tre missionselskaber. Den model, der var god i opbygningsfasen med fire medejere af uddannelsen, var temmelig upraktisk, når man skulle drive og omorganisere en uddannelse. Derfor ændrede vi strukturen sådan, at DBI blev enejer af uddannelsen, men missionselskaberne opretholdt indflydelse gennem et TKM-udvalg med et defineret kommissorium.

Både DEM og ELM fortsatte som engagerede medspillere under den nye struktur, dog med et mindre økonomisk beløb end i første periode.

LM har i 2009 i forbindelse med forlængelse af samarbejdsaftalen valgt at hæve sit økonomiske tilskud til missionslærer-projektet, men at sænke beløbet til de fælles udgifter til samme niveau som de andre missionselskaber.

Siden 2006 er Dansk Europamission (DE) kommet med i TKM-udvalget, og dermed har DBI fået en værdifuld kontakt med en del af verden, hvor de andre missionselskaber ikke arbejder. Fra 2009 er Indre Mission også gået med. Kristeligt Forbund for Studerende (KFS), Heimamissionen og Ordet

og Israel er associerende medlemmer.

Den fortsatte vision – at uddanne for at fremme mission

Økonomisk og resurse-mæssigt er den femårige kontrakt med University of Wales måske den mest

dristige satsning, DBI har foretaget i sin 37-årige historie. Men det nye initiativ er født ud af et bredt baglands ønske om en ny generation af medarbejdere i missionens sag "hjemme og ude" og er født ud af den bøn, som Jesus lærte os: *Bed Høstens herre sende arbejdere ud til sin høst.*

Mogens Holst Nissen i DBIs styrelse

→ | DBIs styrelse er blevet beriget med en gammel kending.

Af landssekretær Kurt Dalsgaard

tet. Han er 55 år og er prædikant i Luthersk Mission.

Mogens Holst Nissen fra Valby blev den 1. januar medlem af DBIs styrelse. Mogens har tidligere været medlem af styrelsen, nemlig fra 1999 til 2005, så det en erfaren mand på området, vi nu får glæde af i styrelsen.

Mogens Nissen er dr.med. og er professor på Københavns Universi-

DBIposten

Redaktion

Landsekr. Kurt Dalsgaard, ansv.
Stud.theol. Andreas Ipsen, red.sekr.
Stud.theol. Morten Koch Møller
Stud.theol. Martin Haahr Olsen
Stud.theol. Mette Stidsen
Stud.theol. Thomas Søvnald

Indlæg sendes til dbi-posten@dbi.edu
DBIposten sendes gratis til interesserede

Design Chr Rahbek Olsen
Tryk Morsø Folkeblad
ISSN 0906-825X

Frederiksborggade 1B 1.
1360 København K

Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Fax: 33136989
Email: dbi@dbi.edu
www.dbi.edu
www.tkm-uddannelsen.dk
Giro 5 21 59 00
Studentertelefon: 33138040

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Flemming Burgdorf
Rektor Børge Haahr Andersen
Landssekretær Kurt Dalsgaard
Studiekoordinator Martin Holm Bangsø

husk i forbøn

Bed om/for

- At bønner fortsat må være en naturlig del af hverdagen på DBI.
- At Kirken må huske på sit diakonale ansvar.
- At DBI altid må være forpligtet på Bibelens sandhed.

Tak for

- De organisationer, som står bag TKM-uddannelsen.
- At Mogens Holst Nissen er trådt ind i DBIs styrelse.
- At Januarkurset på DBI var en succes.

Arv & Testamente

En støtte til bibeltro forkyndelse

Testamenterer du et beløb til DBI, medvirker du til, at vi forsat kan uddanne bibeltro præster, missionærer og forkyndere. En arv til DBI går ubeskåret til dette formål.

Vi yder gratis juridisk bistand ved oprettelse af testamente, hvori DBI er betænkt.

Tak om du vil huske DBI, når du laver testamente.

248 sider – kr. 299,95

Hvordan få det sagt?

En praktisk grundbog for kristne formidlere

Carsten Hjorth Pedersen

Relevant for alle, der arbejder med at formidle den kristne tro.

"Praktiske råd, sjove ideer, inspirerende eksempler og grundige overvejelser spiller sammen.

Der springer en gnist fra teori til praksis – og fra åndværk til håndværk – i denne bog."

Jens Ole Christensen

102 sider – kr. 149,95

Det er fuldbragt

Refleksioner over Jesu syv korsord
Hans Erik Nissen

40 andagtsstykker der gør påskens budskab levende og aktuelt i dag.

Bogen er bygget op over de sidste syv udtalelser fra Jesus, mens han hang på korset. Fokus er på det helt centrale i påsken: Jesu død for vore synder.

Nutidig og farverig layout. En fin gavebog.

Telefon 4820 7690
logosmedia@dlim.dk
www.logosmedia.dk

Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Tlf. 48 26 56 00

www.frederiksborg.netapotek.dk

Apoteket har døgnvagt

Biskop må melde klart ud

aktuel kommentar | Vil biskoppen medvirke til, at der kaldes til omvendelse og personlig tro på Jesus Kristus og efterfølgelse af ham?

Af landssekretær Kurt Dalsgaard

I Kristeligt Dagblad har der de sidste måneder været debat om, hvad man kan forvente af en biskop. Den aktuelle anledning er, at der skal vælges ny biskop i Københavns stift.

At være biskop i en folkekirke, som stort set ingen grænser har for, hvilke teologiske synspunkter, der er acceptable, er ikke en let sag. Kan man forestille sig en biskop, som indstiller en præst til afskedigelse, fordi han/hun fornægter jomfrufødslen – eller fornægter Jesu legemlige opstandelse? Eller en præst, som forkynder at alle mennesker bliver frelst til sidst? Eller en præst, som lever papirløst i sit fjerde par-forhold?

Der er præster, som er afskediget på grund af samarbejdsproblemer. En præst er også blev afskediget, fordi han har et baptistisk dåbssyn. Så, jo, der

er grænser for, hvad der tåles i folkekirken. Problemet er bare, at grænserne ikke er identiske med de grænser, som markeres ved en bispevielse.

Formaning til biskoppen

Ved bispevielsen bliver følgende formaning sagt til den nye biskop:

»Du har nu hørt, hvorledes Herren har indstiftet ordets tjeneste og ved sine apostle vidnet om dens nødvendighed for hans kirke på jorden. Når nu Herren stadig betror dig denne hellige tjeneste og desuden sætter dig til at øve en tilsynsgerning, så vil han, at du skal være årvågen i dit kald og agte vel på dig selv og de menigheder, som er betroet dig, vandre i troskab for hans åsyn som en ret Herrens tjener, holde fast ved den sunde lære, som findes i de profetiske og apostolske skrifter og er bevidnet i vor kirkes symbolske bøger og i alle måder tager vare på din tjeneste ...»

Vi beder om klar tale

Mens dette skrives har syv personer meldt sig som kandidater til bispeembedet i København. I de udtalelser, jeg har læst indtil nu, har ingen givet klart til kende, at de vil "holde fast ved den sunde lære, som findes i de profetiske og apostolske skrifter". Det virker, som om kandidaterne orienterer sig mere ud fra folkekirkens bredde end ud fra dens grundlag.

Bispekandidaterne må melde klart ud: Vil du medvirke til, at der kaldes til omvendelse og personlig tro på Jesus Kristus og efterfølgelse af ham? Vil du modvirke, at vi har præster, som fornægter jomfrufødsel og Jesu legemlige opstandelse eller præster, som forkynder at alle mennesker bliver frelst til sidst? Disse og flere andre spørgsmål bør "vælgerne" stille kandidaterne, før de afgør, hvem der skal være biskop.

månedens citat Ligesom der hvirvles meget snavs op under rengøring, ligesådan er der under helliggørelsen også meget vanhellighed.

C.O. Rosenius